

OSJETI Harmoniju

plavi ciklus

Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

PETAK 17.2.2023. / 19:30

KONCERTNA DVORANA LISINSKI

JOANN FALLETTA dirigentica
MONIKA LESKOVAR violončelo

Ralph Vaughan Williams / Antonín Dvořák / Johannes Brahms

PETAK, 17.2.2023.

JOANN FALLETTA dirigentica

MONIKA LESKOVAR violončelo

RALPH VAUGHAN WILLIAMS

Uvertira iz scenske glazbe za
Aristofanove Ose 10'

ANTONÍN DVOŘÁK

Koncert za violončelo i orkestar u h-molu,
op. 104 40'

Allegro

Adagio ma non troppo

Finale: Allegro moderato

* * *

JOHANNES BRAHMS

4. simfonija u e-molu, op. 98 39'

Allegro non troppo

Andante moderato

Allegro giocoso

Allegro energico e passionato

JOANN FALLETTA dirigentica

Višestruka dobitnica nagrade *Grammy*, dirigentica **JoAnn Falletta** glazbena je ravnateljica Filharmonije u Buffalu, počasna glazbena ravnateljica Simfonijskog orkestra Virginije, glavna gostujuća dirigentica Glazbenog centra u Brevardu i umjetnička savjetnica Simfonijskog orkestra Havaja. Nedavno ju je časopis *Gramophone* proglasio jednom od 50 najboljih dirigenata svih vremena, a glazbeni kritičar i osnivač portala *ClassicsToday.com* David Hurwitz jednom od deset najboljih dirigenata današnjice. Svojim radom kao dirigentica, glazbena umjetnica, popularizatorica među publikom i promicateljica američkih skladatelja zaradila je brojne pohvale.

Kao glazbena ravnateljica Filharmonije u Buffalu, postala je prva žena na čelu jednog velikog američkog orkestra, koja je tamošnju Filharmoniju uzdigla na dotad nezabilježenu razinu na nacionalnoj i međunarodnoj sceni. Filharmonija u Buffalu postala je jedan od vodećih orkestara za snimanja diskografske kuće *Naxos*.

Ove sezone Filharmonija u Buffalu nastupila je u Carnegie Hallu na proslavi stote obljetnice svojega bivšeg šefa-dirigenta Lukasa Fossa. Orkestar će otputovati i na Floridu na petu turneju po toj saveznoj državi pod Fallettinim vodstvom.

U ljeto 2022. Falletta je debitirala s Bostonskim simfonijskim orkestrom na Festivalu u Tanglewoodu. Istaknuti međunarodni događaji u sezoni 2022./2023. uključuju nastupe u Španjolskoj, Švedskoj, Njemačkoj i Hrvatskoj. Njezina nedavna i buduća gostovanja u Sjevernoj Americi obuhvaćaju i nastupe s Nacionalnim simfonijskim orkestrom, kao i orkestrima iz Baltimorea, Detroita, Nashvillia, Indianapolisa, Houstona, Toronta i Milwaukeeja. Na međunarodnoj sceni ravnala je mnogim velikim orkestrima u Europi, Aziji i Južnoj Americi. Prošle je godine dirigirala Nacionalnim simfonijskim orkestrom u dva televizijska specijala PBS-a za novogodišnju noć i 50. obljetnicu Umjetničkog centra *Kennedy*.

Njezina diskografija broji više od 120 albuma, što je čini vodećim izvođačem diskografske kuće *Naxos*. Osvojila je dvije pojedinačne nagrade *Grammy*, uključujući *Grammy 2021.* za najbolju izvedbu sa zborom kao dirigentica Filharmonije iz Buffala u premijernoj snimci djela *The Passion of Yeshua* Richarda Danielpoura. Prvi pojedinačni *Grammy* osvojila je 2019. uz Londonski simfonijski orkestar u kategoriji najboljeg retrospektivnog albuma u klasičnoj glazbi, za autorski album Kennetha Fuchsa. Njezina snimka s Filharmonijom iz Buffala skladbe *Mr. Tambourine Man: Seven Poems of Bob Dylan* Johna Corigliana donio joj je dva *Grammyja* 2008., a album orkestralne glazbe Florenta Schmitta s istim orkestrom 2020. prestižnu nagradu *Diapason d'Or*.

Falletta je članica cijenjene Američke akademije znanosti i umjetnosti, bila je članica Nacionalnog vijeća za umjetnost za vrijeme predsjednika Busha i Obame te je dobitnica brojnih prestižnih dirigentskih nagrada. Predstavila je više od 500 djela američkih skladatelja, uključujući više od 100 praizvedbi. Američko društvo skladatelja, autora i izdavača (ASCAP) odalo joj je počast kao "vodećoj glazbenici našeg doba". Godine 2019. radijski program *Performance Today* dodijelio joj je nagradu *Classical Woman of The Year* kao ženi godine u području klasične glazbe.

Nakon što je diplomirala na Konzervatoriju u Mannesu, magistrirala i doktorirala je na *Juilliardu*.

OSJETI Harmoniju

MONIKA LESKOVAR violončelo

Violončelistica **Monika Leskovar** (1981.) skrenula je na sebe pozornost javnosti 1995. godine kada je u trinaestoj godini postala najmlađom pobjednicom Međunarodnog natjecanja *Čajkovski* u Japanu. Najprije polaznica Glazbenog učilišta *Elly Bašić* u Zagrebu kod prof. Dobrile Berković Magdalenić, zatim učenica Valtera Dešpalja, diplomirala je i završila poslijediplomski studij na Glazbenoj akademiji *Hanns Eisler* u Berlinu u razredu prof. Davida Geringasa, gdje je 2006. preuzela mjesto njegova asistenta. Usavršavala se na majstorskim tečajevima Mstislava Rostropoviča i Bernarda Greenhousea.

Pobjednica je mnogih međunarodnih natjecanja kao što su *ARD* u Münchenu (2001.), *Mstislav Rostropovič* u Parizu, *Roberto Caruana* u Milanu (1999.) te *Adam* na Novom Zelandu (2003.). Bila je prva hrvatska predstavnik Eurovizijskog natjecanja za mlade glazbenike koja je ušla u finale, nastupivši u Beču 1998. godine.

Koncertirala je u Japanu, Belgiji, Francuskoj, Njemačkoj, Danskoj, Mađarskoj, Velikoj Britaniji, na Novom Zelandu te u Australiji. Kao solistica nastupala je s orkestrima kao što su: Simfonijski orkestar Bavarskoga radija, Moskovska filharmonija, Sendajska filharmonija, Slovenska filharmonija, Sanktpeterburški simfonijski orkestar, Zagrebačka filharmonija, Essenska filharmonija, Praški komorni orkestar, Litavski komorni orkestar, *Kremerata Baltica*, Zagrebački solisti te s dirigentima poput Valerija Gergijeva, Thomasa Hengelbrocka, Krzysztofa Pendereckog i mnogih drugih.

Održala je brojne recitale, te redovito nastupa na festivalima komorne glazbe po cijelom svijetu, među kojima se ističu *Manchester International Cello Festival*, *Kronberg Academy Festival*, *Rostropovich Festival*, *Festival Casals*, Dubrovačke ljetne igre, *Schleswig-Holstein Musik Festival*, *Mozartfest Würzburg* i dr.

Ostvarila je uspješnu suradnju s brojnim istaknutim glazbenicima kao što su Giovanni Sollima, Ivana Švarc Grenda, Boris Berezovski, Sofija Gubajdulina, Jurij Bašmet, Julian Rachlin, Stefan Milenković, Mischa Maisky, Itamar Golan, Gidon Kremer, Mario Brunello, Patti Smith, Janine Jansen i dr.

U sezoni 2010/2011. djelovala je kao prva violončelistica Münchenske filharmonije. Od 2012. profesorica je na Konzervatoriju Talijanske Švicarske u Luganu, a od 2017. docentica na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Svira na violončelu napuljskog majstora Vincenza Postiglionea iz godine 1884., koje je dobila na upotrebu od grada Zagreba i Zagrebačke filharmonije.

RALPH VAUGHAN WILLIAMS

Uvertira iz scenske glazbe za Aristofanove *Ose*

Tradicija trijenalnih izvedbi grčkih drama na originalnom jeziku, s posebno naručenom scenskom glazbom, počelo je na *Oxfordu* 1880. godine, a ideju je "posudio" *Cambridge* dvije godine kasnije.

Kad je organizacijski odbor na *Cambridgeu* godine 1908. odlučio pozvati **Ralpa Vaughana Williamsa** (1872. - 1958.), studenta na *Trinityju* 1890.-ih, da napiše glazbu za Aristofanove *Ose*, čija je izvedba planirana u studenom iste godine, bila je to hrabra odluka. Do toga trenutka Vaughan Williams nije imao velikih djela u svojem opusu, izuzev uspjeha na festivalu u Leedsu 1907. godine, za koji je skladao kratku zbrsku odu *Toward the Unknown Region*. Prvenstveno je bio cijenjen kao skladatelj solo-popijevki. Početkom spomenute 1908. tek je formirao svoj skladateljski stil studijem u Parizu kod Mauricea Ravela.

Nema sumnje da su odlučni utjecaj na njegov izbor imali Hubert Parry, Charles Villiers Stanford i Charles Wood, koji su svi pisali za istu prigodu, ali su i predavali Vaughanu Williamsu. Radio je brzo i već do sredine ljeta imao gotove vokalne dionice.

Orkestraciju je dovršio 12. studenog, a prva od šest izvedbi odigrala se u Novom kazalištu 26. studenog s Charlesom Woodom za dirigentskim pultom, ispred orkestra od 24 svirača. Glazba je izazvala prilično zanimanje javnosti i pozitivne kritike. Bila je to prva skladateljeva partitura za kazalište, ujedno i svojevrsni uvod u čak pet opera koje će ovaj ugledni engleski skladatelj ("tipično plemićkog izgleda i arhetipski engleskog smisla za humor" - C. Bevan) napisati kroz narednih pedeset godina.

ANTONÍN DVOŘÁK

Koncert za violončelo u h-molu, op. 104

Bilo mu pedeset kada je pozvan u Sjedinjene Američke Države, da preuzme mjesto ravnatelja Nacionalnog konzervatorija u New Yorku, poziciju koju je obnašao od 1892. do 1895. godine. Novi je svijet tako prvi ugledao neke među najpoznatijim djelima češkoga majstora: *Američki kvartet*, *Devetu simfoniju - Iz Novoga svijeta* i ništa manje popularni *Koncert za violončelo i orkestar*.

Prvi pokušaj koncertantne kompozicije za ovaj instrument (u a-molu) **Antonín Dvořák** (1841. - 1904.) imao je s dvadeset i četiri godine; bilo je to krajnje diskurzivno djelo nadahnuto skladateljevom ljubavi prema Josefíni Čermákovoj. Kada ga je, međutim, njegova Muza odbila, skladatelj se okrenuo mlađoj sestri, oženio je i zauvijek napustio rad na koncertu (iako danas koncertnim podijima optiču čak dvije verzije ovoga djela).

U međuvremenu, izjavio je prilično rezolutno: "Violončelo je prekrasan instrument, ali mu je mjesto u orkestru i u komornoj glazbi. Kao solo instrument nije baš nešto... Skladao sam violončelistički koncert, ali mi je do danas žao zbog toga i ne namjeravam skladati novi". (S obzirom da je posljednje ozbiljnije koncertantno djelo s violončelom u glavnoj ulozi bilo ono Roberta Schumanna - u a-molu iz 1850., čini se da je u drugoj polovici 19. stoljeća ovo Dvořákovu mišljenje bilo zapravo prilično uvriježeno.)

A onda se Dvořák, u Sjedinjenim Državama, zbližio s kolegom s Konzervatorija Victorom Herbertom, uglednim i vrlo utjecajnim američkim skladateljem, violončelistom, dirigentom i općenito svestranim "glazbenim aktivistom", koji je u vlastitom opusu zabilježio čak dva violončelistička koncerta, praižvedena uz pratnju Newyorške filharmonije; te nakon što je 10. ožujka 1894. čuo Herbertov *Drugi koncert*, očigledno impresioniran, odlučio je, ipak, skladati novo violončelističko ostvarenje.

Prvi poticaj došao je, doduše, još u domovini, od violončelista Hanuša Wihana s kojim je Dvořák nastupao kao pijanist, kojemu je skladao neka kraća djela i koji ga je zamolio za novi koncert. Herbertov ga je primjer, međutim, dodatno ohrabrio, a njegov maštoviti tretman orkestra "nagovorio" da u vlastitom novom djelu angažira mnogo veće orkestralne snage nego što je to učinio u koncertima za klavir i za violinu.

Djelo je nastajalo od studenog 1894. do veljače 1895., u ozračju vijesti o Josefínoju teškoj bolesti. U drugi stavak tada ulaze citati iz skladateljeve popijevke *Lasst mich allein* (op. 82, br. 1), koju je Josefína posebno voljela. Nakon njezine smrti u svibnju 1895. Dvořák će revidirati posljednji stavak, uvodeći i u njega ulomke spomenute popijevke; tako će ovaj *Koncert* postati jedna od najosobnijih Dvořákovih kompozicija.

Kada je Dvořák predao partituru Wihanu - s kojim se po povratku u Prag u više navrata konzultirao o izgledu solističke dionice - cijenjeni violončelist poželio je dopisati opsežnu solističku kadencu finalnom stavku, no skladatelj se čvrsto usprotivio takvoj namjeri. Objašnjenja za to treba tražiti u simfonijskom karakteru *Koncerta* čije simfonizirano tkivo ne podnosi takvu vrstu grubih interpolacija, smatrao je skladatelj, koliko i u činjenici da je Dvořák u finalu pod svaku cijenu želio sačuvati sporu i kontemplativnu završnu epizodu (u kojoj se javljaju spomenuti citati) - osobni "zauvijek zbogom" svojoj ljubljenoj iz mladosti.

Koncert je posvetio Wihanu. Praizvedba je, međutim, bila obećana Filharmonijskom društvu iz Londona, a kako Wihan nije mogao uskladiti svoj izvođački kalendar s terminom rezerviranim za praižvedbu - 19. ožujka 1896., djela se prihvatio engleski violončelist Leo Stern, koji ga je praižveo, a tri tjedna potom prvi put predstavio i praškoj publici. Prvu od mnogih izvedbi Wihan je, pak, održao u siječnju 1899. u Den Haagu uz Willema Mengelberga za dirigentskim pultom.

Koncert, kako je rečeno, ima tek jednog pravog "prethodnika" - već spomenuti *Koncert u a-molu* Roberta Schumanna; od njega je, međutim, čak

dvostruko duži. Skladajući *Koncert za violončelo* Dvořák se, naime, želio približiti simfonijskom konceptu Johannesa Brahmsa u njegovu *Violinskom koncertu*. Posebno je, pak, dojmljiv spori finale skladbe, čija orkestracija (s violinom solo) te harmonijski jezik prizivaju glazbene svjetove Richarda Wagnera i Gustava Mahlera.

Kada ga je čuo, Johannes Brahms je o Dvořákovu *Koncertu*, zadivljen, uzviknuo: "Zašto zaboga nisam znao da je moguće skladati takav violončelistički koncert? Da jesam, davno bih napisao jedan".

A jedan, pak, priznati suvremeni violončelist - Steven Isserlis - s podjednakim udivljenjem danas govori o Dvořákovu remek-djelu: "Ono ima sve. Prekrasne, nezaboravne melodije, uzbuđenje i grandioznost, a iznad svega duboku osobnu poruku koja dira..."; dok u pogledu velikih interpretativnih posebnosti kaže: "Zapravo je posrijedi velika simfonija s vrlo važnom ulogom violončela. Violončelo i orkestar nisu postavljeni jedan nasuprot drugom... Često violončelo prati. Solo flauta i klarinet iznimno su važni. To je bitno zapamtiti u izvedbi. Violončelo će se utopiti u orkestru mnogo češće nego na snimkama. Ali mislim da bi tako to i trebalo biti".

OSJETI Harmoniju

JOHANNES BRAHMS

4. simfonija u e-molu, op. 98

Nakon što je završio *Treću simfoniju* (u F-duru, op. 90) u Wiesbadenu ljeta 1883., ljeta već dogodine u Müzzuschlagu u Štajerskoj **Johannes Brahms** (1833. - 1897.) započeo je svoju sljedeću simfoniju. Autorov kalendar nosi podatak da su prva dva stavka nastala u to vrijeme.

Elisabet von Herzogenberg i Clara Schumann načule su za Brahmsove planove i opetovano se raspitivale o novoj simfoniji, ali je Brahms ostao šutljiv. Tek u kolovozu 1885. zamolio je Frau von Herzogenberg ako bi joj mogao "poslati neke nove ostvaraje. Općenito govoreći oni su daleko ugodniji od mene samog i stoga će im trebati manje ispravaka?! Ali ovdje u nas trešnje nisu slatke i jestive - pa ako Vam se ne svide, molim Vas da se ne sustežete. Ni malo mi nije stalo da napišem loš br. 4".

Spomenuti "ostvaraji" bili su prvi stavak i početak *Andantea*. Brahms je očigledno želio ostaviti dojam da ništa drugo nije skladano; no njegov kalendar otkriva da su finale te naposljetku i *scherzo* skladani ljeta 1885., ponovno u Müzzuschlagu. Pisao je Hansu von Bülowu, šefu-dirigentu Meiningskoga dvorskog orkestra: "Dragi i časni prijatelju, klavirski koncert koji želim napisati nažalost nije ispao dobro. Ne znam jesu li dva prethodna predobri ili pak suviše loši, ali mi predstavljaju problem. Tu je i više stavaka - nečega što se obično naziva simfonijom. Na koncertnim turnejama s Meiningerima često sam s ugodom sanjao kako je isprobavam s tobom pa to činim i sada - razmišljajući si usput, može li možda imati neku širu publiku! Bojim se da nosi okus ovdašnje klime - trešnje ovdje nisu slatke, ne poželiš ih kušati!...". A Franzu Wüllneru pisao je: "Probat ću nešto kao br. 4 u Meinigen... tamo je to moguće učiniti bez obveze da se dođe do koncerta...".

Po običaju, Brahms je bio prilično nesiguran u vlastito stvaranje. Očigledno je posebno malo samopouzdanja imao u pogledu *Četvrte*.

Nije primio očekivanu potvrdu od Frau von Herzogenberg, a i neki drugi njegovi bliski prijatelji nisu prihvatili *Četvrtu*, smatrajući je slabijom od prethodnica – posebno od *Treće*. Pa čak ni izvedba Ignaza Brüllla i Brahmsa u verziji djela za dva klavira kojoj su nazočili glazbeni kritičar Eduard Hanslick, kirurg Theodor Billroth, dirigent Hans Richter, pisac Max Kalbeck i drugi, nije izazvala veći entuzijazam. Štoviše, Kalbeck je Brahmsu savjetovao da povuče djelo prije očekivane izvedbe Bečke filharmonije. Nakon duže rasprave Brahms je odgovorio: "Nema razloga da povučem simfoniju. Žeti ću ono što sam posijao. Baš me briga i za protivnike, i za sve druge".

Još početkom 1882. s Bülowom i Siegfriedom Ochsom raspravljao je o posljednjem stavku *150. kantate* Johanna Sebastiana Bacha: "Što biste rekli o simfoniji skladanoj na ovu temu? Nespretna je, preizravna. Trebalo bi je u određenom smislu kromatski mijenjati". Bachovoj temi Brahms je dao novi ritam, dodao ton *ais* i novu harmonijsku sliku. Tako je nastala tema za poznatu *chaconnu* od trideset i dvije varijacije posljednjega stavka.

A iako je završni stavak nastao treći po redu, razvidno je da je Brahmsova koncepcija čitava djela otpočetak bila usmjerena prema takvome finalu. Polifone tehnike prvoga stavka te modalna harmonijska slika drugoga potvrđuju takvu tezu. S druge strane, *Četvrta* se uvijek spominje kao uzorni primjer kada je o tehnici razvojnog variranja u Brahmsovu slučaju riječ: cjelokupni tonski univerzum toga djela "klija" iz jedne jedine tonske "praktice" – iz početne silazne terce u dionicama violina.

Praizvedba se nije dogodila u Beču, nego, nakon mnogih pokusa, 25. listopada 1885. pod autorovim vodstvom u Meiningenu. Brahms je tada pokazao veliko zadovoljstvo djelom, ali kada ga je nakladnik Simrock zatražio pravo na objavljivanje, kroz žuku mu je šalu odgovorio: "Bila bi ludost da na nju protratiš i jedan jedini novčić!".

Nakon ponovljene izvedbe s Hansom von Bülowom, Brahms se pridružio Meiningenskom orkestru na turneji na kojoj je ravnao *Četvrtom* u mnogim gradovima Nizozemske i Porajnja – gdje je djelo bez iznimke prihvaćano s odobravanjem. S druge strane, bečka premijera 17. siječnja 1886. pod Hansom Richterom imala je malo uspjeha zbog nedostatnog broja pokusa.

Brahms je nakon *Četvrte* prestao skladati simfonije, iako su neke skice za *Petu* već bile gotove; one su kasnije integrirane u druga djela.

Iako je spomenuta bečka premijera prošla nezapaženo, izvedba u ožujku 1897. – mjesec dana prije skladateljeve smrti, opet pod Richterovim ravnanjem, prošla je sasvim drukčije. Brahmsova prijateljica i biografkinja Florence May zabilježila je: "... sasvim posebna scena dogodila se na kraju. Izgledalo je da ga publika... neće pustiti. Suze su mu tekle niz obraze dok je stajao poguren, ukočen i napet... a u publici se čutio prigušeni jecaj, jer su svi znali da mu govore – zbogom".

Priprema i realizacija tekstova

G.A.D. PRODUKCIJA / www.gad.hr

OSJETI Harmoniju

PETAK

24.2.2023.

19:30

**OFF
CIKLUS**
ZAGREBAČKE FILHARMONIJE

OD TUBE DO HARRYJA POTTERA

ALAN BJELINSKI dirigent
KRUNOSLAV BABIĆ tuba

DALIBOR GRUBAČEVIĆ (PRAIZVEDBA)
DUBRAVKO PALANOVIĆ / JOHN WILLIAMS

**Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA**

VIOLINE I. Sidonija Lebar, koncertna majstorica, Dunja Bontek**, Saša Borčić Reba, Neven Manzoni, Ana Slavica, Martina Sačer Pavlin, Mario Bratković, Lana Dominik, Korana Rucner Novak, Lovorka Moslavac, Odette Cavaliere, Ivan Finta, Davide Albanese, Teodora Sucala Matei

VIOLINE II. Sho Akamatsu*, Val Bakrač**, Mirela Džepina Finta, Ivo Jukić, Vlatka Pecić Juranić, Josip Novosel, Margareta Ugrin, Dragana Tomić, Iva Kralj, Tomislav Ištok, Krešimir Bratković, Branimir Vagroš

VIOLE Lucija Brnadić*, Krešimir Ferenčina**, Marko Otmačić, Tajana Škorić, Pavla Kovač, Asja Frank Perčić, Tvrtko Pavlin, Igor Košutić, Aleksandar Jakopanec, Filip Vitko

VIOLONČELA Smiljan Mrčela*, Vinko Rucner**, Jurica Mrčela, Emanuel Pavon, Tonka Javorović, Martina Pavlin, Oliver Dordević, Janko Franković

KONTRABASI Mimi Marjanović Gonski*, Darko Krešić*, Borna Dejanović, Dubravko Palanović, Ilin Dime Dimovski, Tihomir Novak

FLAUTA Ana Batinica*

PICCOLO Lucija Stilinović

OBOE Zoltan Hornyanszky*, Katarina Grubić

KLARINETI Rude Mimica, Dunja Košutić

FAGOTI Jorge Ricardo Luque Perdomo*, Volodymyr Antoshyn

KONTRAFAGOT Aleksandar Čolić

ROGOVI Yevhen Churikov*, Stepan Bebyk, Petar Kšenek, Nikola Jarki

TRUBE Tomica Rukljić*, Dario Cepić

TROMBONI Mario Šincek*, Marin Rabadan, Ivan Mučić

TUBA Krunoslav Babić

TIMPANI Ema Krešić

UDARALJKE Tomislav Kovačić*, Željko Grigić, Renato Palatinuš

HARFA Mirjam Lučev Debanić*

NADZORNIK ORKESTRA Davor Capković

* vođe dionica / ** zamjenici vođa dionica

OSJETI Harmoniju

crveni ciklus

zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

3.3.2023. / 19:30

KONCERTNA DVORANA LISINSKI

DAWID RUNTZ dirigent
MIA PEČNIK klavir

Franz Liszt / Dora Pejačević

Grad Zagreb

PARTNER U OFF CIKLUSU

MEDIJSKI PARTNERI

**Večernji
list**

START

VIJENAC

ZAGREB
moj grad

SPONZORI

**WIENER
OSIGURANJE**
VIENNA INSURANCE GROUP

BCC
services

CVIJEĆE Izabel

SLUŽBENO VOZILO

PORSCHE
INTER AUTO

Izdavač: Zagrebačka filharmonija

Za izdavača: Mirko Boch, ravnatelj

Urednik: Ivan Lozić

Dizajn i priprema tekstva: G.A.D. PRODUKCIJA d.o.o.

Tisak: Printera Grupa d.o.o.

Cijena koncertnog programa: 2 eura

*Zagrebačka filharmonija zadržava pravo izmjene programa.

FESTIVAL DORA PEJAČEVIĆ

Srijeda, 1.03.2023.

11:00 sati

Muzej grada Zagreba

Otvorenje Festivala i otvorenje izložbe
Dora, Zapis na brezovoj kori

11:30 sati

Preporodna dvorana HAZU, Opatička 18

Kyra Steckeweh, klavir

19:30 sati

Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

Svečani koncert *Dora Pejačević u društvu velikana*

Dirigentica: Marija Ramljak

Dubravka Šeparović Mušović, mezzosopran

Akademski zbor *Ivan Goran Kovačić*

Četvrtak, 2.03.2023.

13:00 sati

Muzička akademija - Dvorana Stančić

Komornim stazama Dore Pejačević

Tekstovi i glazbene ilustracije u izvedbi
studenata Muzičke akademije

19:00 sati

**Muzej suvremene umjetnosti - Kino
Metropolis**

Premijera dugometražnog dokumentarnog
filma Tima van Beverena *Dora - Bijeg u glazbu*

Petak, 3.03.2023.

11:00 sati

**Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti -
Knjižnica Akademije**

Dora Pejačević jučer i danas - razgovor
akademkinje Koraljke Kos s gostima

19:30 sati

Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

Zagrebačka filharmonija - *Dora i Liszt*

Dawid Runtz, dirigent

Mia Pečnik, klavir

Subota, 4.03.2023.

11:00 sati

**Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog -
Mala dvorana**

Predstava i radionica za djecu *Da sam ja
kontesa Dora*

Redateljica: Petra Radin

19:30 sati

Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

Lisinski subotom - *U spomen na Doru Pejačević*

Nedjelja, 5.03.2023.

11:00 sati

Hrvatsko narodno kazalište

Klasika nedjeljom - Komorni ciklus ZF i HNK
Gudački kvintet Zagrebačke filharmonije i
Kalamos kvintet

Zagrebačka filharmonija podsjeća na pravo na umjetnost s Marvelovim ilustratorom Daliborom Talajićem u suradnji sa Sebastijanom Čamagajevcem.

Ugasimo mobitele bar na jedan sat i osjetimo harmoniju, ostavimo prostor za ljepotu trenutka kakav može pružiti samo neometana umjetnost.

Zvonjavom telefona doista prekidamo čaroliju i doživljaj izvedbe. Onu čaroliju i doživljaj na koji imaju pravo i glazbenici, i publika.

Vaša Zagrebačka filharmonija

Autori ilustracije:

DALIBOR TALAJIĆ / SEBASTIJAN ČAMAGAJEVAC

OSJETI
Harmoniju